

Tekstil og beklednings- industrien i EF

Tekstilindustrien er i en alvorlig krise. I EF er tallet på ansatte sunket med 40.000 årlig. For å klare omstillingen, trenger vi en selvstendig, uavhengig norsk industripolitikk – ikke EFs økte konkurranse.

Folkebevegelsen

Over 35.000 personer er sysselsatt i tekstil- og bekledningsindustrien i Norge. Ikke minst sett fra et arbeidsplass-synspunkt er dette fortsatt en av våre viktigste industrigrener, på tross av de store vansker bedriftene har kjempet med siden midten av 1950-årene.

Mange bedrifter nedlagt

I NORGE sysselsatte **tekstilindustrien** i alt ca. 14.500 personer i 1970. Det er nesten 2.000 færre enn for 5 år siden. Mange bedrifter er blitt nedlagt i det siste. Vi dekker mindre enn før av vårt eget forbruk ved egen produksjon, ikke bare når det gjelder produksjonsmengden, men også når det gjelder varespektrum.

-- I dag dekker tekstilindustriens produksjon bare ca. en fjerdepart av landets behov, blir det opplyst i årsberetningen for 1971 fra Bransjerådet for tekstilindustrien.

INTERNASJONAL Ter tekstilindustrien i dag preget av en meget alvorlig strukturekrise.

Siden midten av 1960-årene er bedrifter i Vest-Europa og USA lagt ned i økende tempo. Bare innenfor EF er antallet ansatte i bransjen sunket med ca. 40.000 pr. år.

Verdenskonserner overtar

HOVEDÅRSÅKEN er at tradisjonelle tekstilfabrikker (ull og bomull) blir slått ut av de store verdenskonserner som lager syntetiske fibre.

Denne moderne tekstilindustri ligger vel til rette for automasjon. Utviklingen går mot økt konsentrasjon: Store anlegg i de industrielle sentra i EF og England.

Et eksempel kan gi et begrep om størrelsen på slike bedrifter: En av de største produsenter av syntetiske tekstilfibre, Courtaulds i England, har alene en om-

setning som er 7 ganger større enn verdien av hele den norske tekstilproduksjonen, som er fordelt på over 300 bedrifter.

Innenfor EF har de syntetiske fibre i dag over 50 prosent av markedet. Innen 1980 er det ventet at syntetiske fibre vil dekke 70 prosent av tekstilforbruket.

Økt konkurranse i EF

I Stortingsmelding nr. 50 (1971-72) hevder regjeringen optimistisk at EF vil kunne åpne muligheter for eksport. På den annen side erkjennes det også at bransjen må vente økt konkurranse fra tekstilindustrien i EF. Norsk tekstilindustri er tvunget til å gjennomgå en tilpassningsprosess, om den vil overleve i EF. I stortingsmeldingen er det likevel ikke sagt hvordan det skal skje og hvilke virkemidler som kan stilles til disposisjon. Romtraktatens forbud mot konkurranseforvridning setter stramme grenser for den støtte staten kan gi bedriftene, hvis

vi går inn i EF.

Under en handelsavtale blir mulighetene til å føre en aktiv og konstruktiv industripolitikk langt større og mer i tråd med den politikk som det hittil har stått oss fritt å føre.

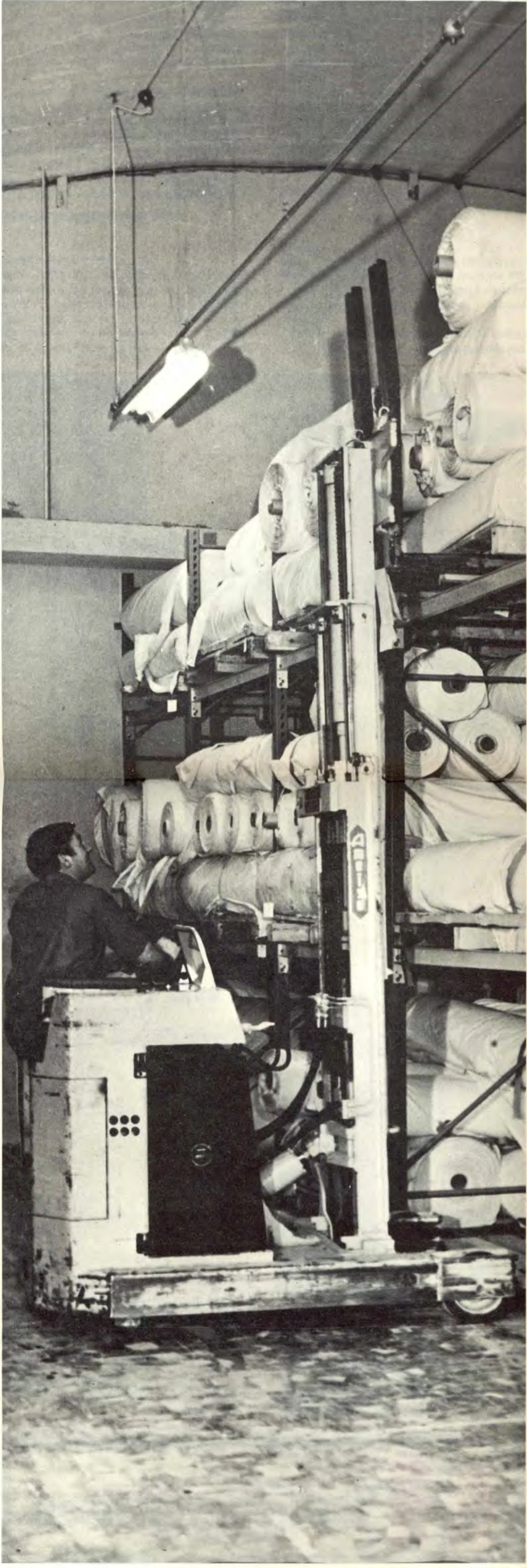
BEKLEDNINGSINDUSTRIEN spiller fortsatt en meget betydelig rolle i vårt nærings- og arbeidsliv, ikke minst i distriktene. Den teller ca. 1.100 bedrifter med tilsammen ca. 21.000 arbeidsplasser. Bedriftene, som gjennomgående er meget små, vil møte betydelig hardere konkurranse innen EF enn innen EFTA.

De vil bli nødt til å konkurrere med Europas sterkeste og mest ekspansive konfeksjonsindustri. (Norske bedrifter har allerede merket litt av denne konkurransen gjennom tyske bedrifter som har etablert seg innen EFTA (Østerrike).)

Ikke økt eksport til EF

Bransjerådet for konfeksjonsindustrien

Arbeidsplassene

Fritt arbeidsmarked

EFs prinsipp om fritt arbeidsmarked vil medføre effektiv formidling av arbeidskraft mellom medlemslandene. EFs frie arbeidsmarked gjør det lettere å benytte utenlandsk arbeidskraft som stiller små krav, til erstatning for norske arbeidstakere. Norske arbeidere vil ikke lenger ha forrett til ledige jobber. Dette innebærer en fare for mange, kanskje særlig eldre arbeidstakere, og det svekker de fagorganisertes forhandlingsposisjon.

Frie kapitalbevegelser

Kapitalen vil strømme dit hvor den kaster mest av seg. Følgen blir høyere rente og større kapitalgevinster. Vi mister kontrollen med utenlandske oppkjøp og etableringer. Norsk kapital kan flykte til utlandet. Faglige tillitsmenn må ta hensyn til dette når de formulerer sine krav, og arbeidsgiverne kan i økende utstrekning avvise dem med henvisning til forholdene i EF-landene. Vi får også mindre offentlig innflytelse over eiergruppene i vårt næringsliv, både norske og utenlandske.

Nasjonalstyring

Når valutakursene blir bundet og skatter, avgifter og budsjettammer blir harmonisert i en kommende økonomisk union, mister vi våre viktigste styringsmidler over økonomien. Skånlandutvalget, Regjeringens egne eksperter, formulerer det slik at "sentrale deler av den økonomiske politikken vil måtte fastlegges på fellesskapsplan". Det innebærer bl.a. ifølge Skånlandutvalget at sysselsettingen blir et fellesskapsanliggende i EF-unionen. Dette er meget betenkelig, EFs høye arbeidsløshet og de kraftige svingningene på arbeidsmarkedet tatt i betraktning (se diagrammet.)

Regjeringen påpeker at takten i struktur-

endringene vil øke. Det innebærer sentralisering av næringslivet i Europa. Innenfor EF kan Norge som helhet komme til å lide under problemer som likner utkant-Norges i dag.

Alternativ: Utenfor EF

Også EF-tilhengere medgir at Norge kan klare seg godt økonomisk utenfor EF. (Tollbelastningen er ubetydelig sammenliknet med det prisfall mange næringer har tålt uten å klage). Regjeringen mener selv at "full sysselsetting kan trolig opprettholdes i Norge uansett hvilken tilknytningsform som velges, forutsatt at en maktet å løse styringsproblemene i økonomien". Det er alminnelig erkjent at toll spiller en underordnet rolle for utviklingen av handelen. Og tollene skal i alle tilfelle fjernes.

Handelsavtale

En handelsavtale gir nøyaktig samme tollfrihet for industrivarer som medlemskap. Forskjellen er at den blir innført noen få år senere for noen få varers vedkommende, blant dem papir og aluminium. De fleste varer skal bli tollfrie i løpet av fem år i alle tilfelle.

Selvråderett

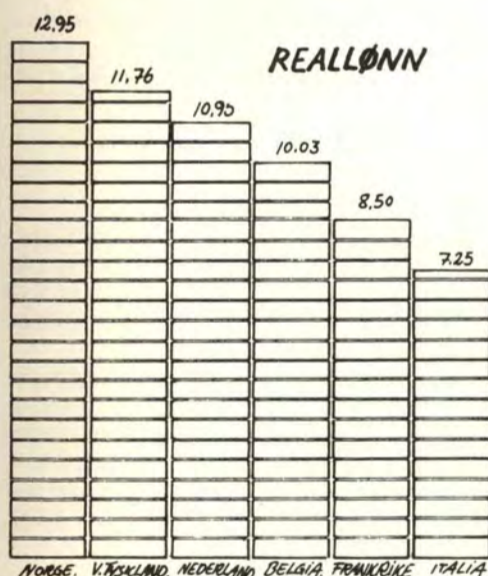
Viktigere enn tollspørsmålet er derfor retten til nasjonal styring. Retten til å fortsette en politikk som tar sikte på utjevning mellom mennesker, yrker og distrikter, retten til å sikre full sysselsetting og en jevn og rask bedring av levevilkårene i hele landet. Skal vi oppnå dette, kan vi ikke overføre sentrale deler av vår selvråderett til Bryssel, og må derfor si nei til EF-union og fjernstyring.

(Kilder for lønnslikheter: Innstilling fra Venstres EEC-utvalg. Fagbevegelsen: Se "EEC og fagbevegelsen", Pax 1972. Fremmedarbeidere: Hanisch "Arbeidsfolk på flyttet", Gyldendal, Kvam: "Den billige arbeidskraften", Pax)

Norge og EF

Lønnsnivået

i Norge er betydelig høyere enn i EF-landene. Reell timefortjeneste i EF-landene er fra 9 til 50 prosent under de norske lønningene.

Kilde: Lønns- og p.departementet (Aukrustutvalget nr. 1 1972) Tallene er korrigert for ulikheter i kjøpekraft, dvs. forskjellige valutaers kjøpekraft i forhold til DM. iflg. Statistisches Jahrbuch der BDR 1971. Uten en slik korreksjon ville Norge komme en tanke bedre ut.

Fagbevegelsen

er langt svakere i EF enn i Norge og ofte sterkt splittet. Organisasjonsprosenten er lav, f.eks. ca 20% i Frankrike og ca. 30% i Vest-Tyskland

Fremmedarbeiderne

er en viktig del av EF-systemet. Hver fjerde kropparbeider i Frankrike og Belgia, og hver syvende industriarbeider i Vest-Tyskland er fremmedarbeider.

Lønnsforskjellene

er langt større i EF-landene enn i Norge. En offentlig direktør i EF tjener 7-8 ganger så mye som et postbud, i Norge knapt 4 ganger så mye. Det samme forholdet gjelder det private næringsliv. Ulikhetene blir skjerpet av svakere skatteprogresjon i EF-landene.

De lavtlønnede

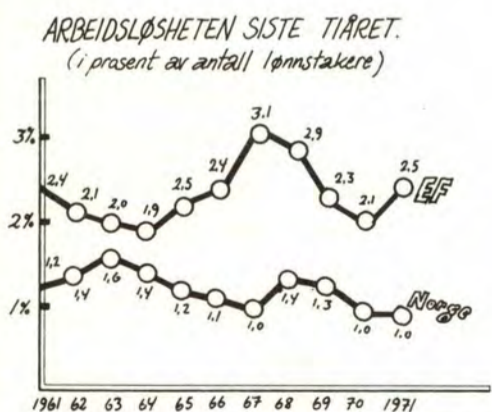
er dårligere stilt i EF enn i Norge. En lavtlønnsarbeider i EF tjener bare 59% av en "høytlønnsarbeider", mens han i Norge tjener 81%. (Sammenlikningen gjelder de fem beste og de fem svakeste bransjene. 59 prosent er gjennomsnittet for fem EF-land.)

Kvinners lønn

er lavere i alle EF-land enn i Norge, bortsett fra Frankrike og Italia.

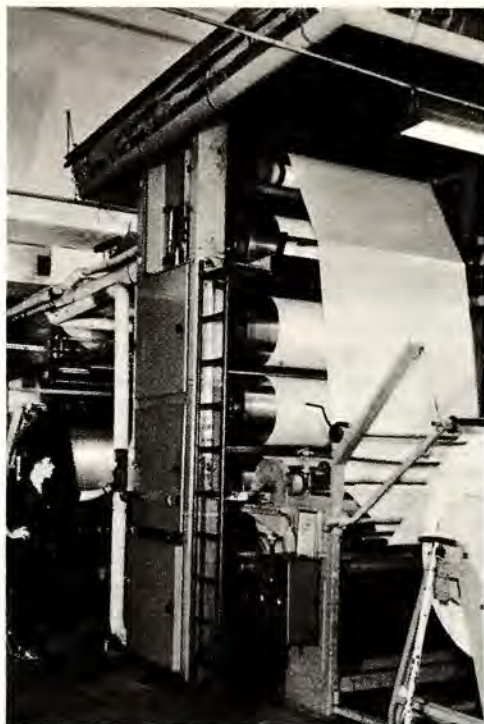
Arbeidsløsheten

i EF har de siste fem årene vært dobbelt så stor som i Norge.

Kilde: EF-kommisjonens "Allgemeine statistik". Norge: Statistisk månedshäfte. (I 50-årene var arbeidsløsheten i EF-området enda høyere, f.eks. 6,5% i 1956)

EFs målsetting er at kapitalen skal strømme fritt. Arbeidskraften må strømme etter. Den økonomiske politikk skal samordnes fra Bryssel og nasjonale styringsmidler må gis opp. Norsk medlemskap i EF betyr at vi stikker kjepper i hjulene på vår sysselsettings- og utjammingspolitikk på alle de områder som her er nevnt.

peker på, i sin årsberetning 1971, at industrien ikke har klart å utnytte de markeds- muligheter som etableringen av EFTA skulle innebære, og at situasjonen ikke innbyr til særlige forhåpninger foran en eventuell inntreden i EF. Bransjerådet vurderer mulighetene slik:

– Sannsynligheten taler for at produksjonsvolumet neppe kan holdes oppe og at "avskallingen" av bedrifter vil fortsette.

Handelsavtale gir bedre muligheter

Når det gjelder myndighetenes mulighe- ter til å støtte industrien, er de synspun- ter som er trukket fram ovenfor av like stor betydning for bekledningsindustrien som for tekstilindustrien.

Det gjelder f.eks. også om myndighetene – ubundet av Romatraktatens bestem- melser om konkurranseforvridning – skal kunne tilgodese industrien med kreditter, – en form for støtte som bransjerådet har regnet med i sin årsberetning for 1971.

KLIPP UT

SEND INN

**Dersom De ønsker å bli medlem i
FOLKEBEVEGELSEN -**

vennlignst send oss medlemskontingenten, mini- mum kr. 10,- over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og notér «medlemskap» e.l. på giro- blanketten og fyll ut og send oss denne slippen eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

**FOLKEBEVEGELSEN
MOT NORSK MEDLEMSKAP
I FELLESMARKEDET**

**Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 208669
Bankgiro 8200.01.36065**

Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet er en landsomfattende, tverrpolitisk organisasjon med over 130000 medlemmer. Medlemmene er organisert i 450 lokalutvalg og i faglige utvalg over hele landet. I de fleste fylker er det faglige sekretærer tilknyttet fylkeskontorene. Nærmere opplysninger får du ved henvendelse til:

FOLKEBEVEGELSEN, postboks 515, Sentrum, Oslo 1 - tlf. 410290.

Vi oppfordrer alle motstandere av norsk medlemskap til å bli medlem i Folkebe- vegelsen. Bruk kupongen til venstre!